

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/184/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113213773
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2113213773.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobkyne: O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D. XXXX/XX, N. G., zastúpená: JUDr. Roman Jurík, PhD., advokát, Jazerná 19, Nové Zámky, proti žalovaným: 1) RIGA s.r.o., so sídlom Klariská 7, Bratislava, IČO: 46 825 673, zastúpený: JUDr. Tomáš Banič, advokát, so sídlom Špitálska 10, Bratislava, 2) AUKČNÁ AGENTÚRA s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 36 717 525, zastúpený: Mgr. Mgr. Pavol Sojka, PhD., advokát, Nám. Matice slovenskej 4262/23, Dubnica nad Váhom, 3) T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z. XXXX/XX, H., zastúpený: Mgr. Katarína Mestická, advokátka, so sídlom Nitrianska 5, Trnava, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobkyne v časti, v ktorej súd konanie zastavil a o odvolaní žalovaného 1) proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 13C/262/2013-188 zo dňa 24. januára 2017, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o zastavení konania **potvrdzuje**.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o náhrade trov konania **mení tak**, že žalovanému 2) sa **priznáva** nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného) v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalovanému 3) sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

IV. Žalovanému 2) sa **priznáva** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom 1. zastavil konanie a výrokom 2. žalovaným 1) až 3) súd právo na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti dražby vykonanej dňa 12.4.2013. V predmetnej veci nebol uhradený súdny poplatok za žalobu, tento nebol uhradený ani v lehote určenej súdom (výzva bola doručená 10.4.2014). Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 13C/262/2013-150 zo dňa 23.3.2015 súd konanie zastavil v zmysle § 10 ods. 1, 2 zák. č. 71/1992 Z. z. z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu. Uvedené uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.6.2016 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd v súvislosti s argumentáciou žalobkyne, že ide o spor spotrebiteľský a je oslobodená od platenia poplatkov uložil súdu prvej inštancie vyzvať žalobkyňu, aby do spisu založila zmluvy (záložná s P. N. a zmluvy s M. C., resp. zmluvu, z ktorej vyplývalo právo vykonať dobrovoľnú dražbu), ktoré sa v žalobe spomínajú s tým, že ak právo vykonať dobrovoľnú dražbu súviselo s týmito dvoma zmluvami, pôvodne uzavretými s P. N. Z., a.s., prichádza do úvahy, že žalobkyňa by mohla byť osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku ako spotrebiteľka. Ak však bola dražba vykonaná na základe inej skutočnosti, resp. inej zmluvy, sotva

bude môcť súd dospieť k záveru, že žalobkyňa je od poplatku ako spotrebiteľka oslobodená. Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia konania (ďalej len ZoSP) v § 4 ustanovuje prípady oslobodenia od súdnych poplatkov a to vymedzením subjektov, ktoré sú ako strany konania (niekedy aj s určením procesného postavenia) oslobodené od súdneho poplatku (tzv. osobné oslobodenie od poplatkov uvedené v odseku 2 cit. ust.). V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdila, že je osobne oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) ZoSP. V nadväznosti na právny názor odvolacieho súdu súd opakovane vyzval žalobkyňu i jej zástupcu na predloženie zmlúv, záložnej zmluvy s P. N., zmluvy s M. C., resp. zmluvy, z ktorej vyplývalo právo vykonať dobrovoľnú dražbu uvádzané v žalobe, prípadne ďalšie zmluvy a dôkazy súvisiace s dobrovoľnou dražbou a dôvodmi jej vykonania. Na predloženie dokladov, potrebných pre posúdenie prípadného oslobodenia od platenia súdnych poplatkov, žalobkyňa ani jej právny zástupca nereagovali a nepredložili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V čase dražby, ktorá je predmetom konania, žalobkyňa už nebola vlastníčkou nehnuteľností a nemožno potom bez ďalšieho a bez preukázania tvrdených skutočností konštatovať, že tento spor má základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa, ani jej zástupca súdu nepredložili doklady o tom, že ide skutočne o spor, ktorý má základ v takejto zmluve. S prihliadnutím na uvedené je povinná žalobkyňa za žalobu zaplatiť súdny poplatok a keďže tak neurobila ani na výzvu súdu, bolo potrebné toto konanie zastaviť. O trovách konania rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď zastavenie konania zapríčinila žalobkyňa, žalovaní 1) až 3) si však náhradu trov konania neuplatnili a tieto im ani nevznikli, preto súd rozhodol, že im náhradu trov konania nepriznáva.

2. Proti tomuto uzneseniu, v časti, v ktorej súd konanie zastavil (výrok 1) podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie po zrušení svojho uznesenia č. k. 13C/262/2013-150 zo dňa 23. marca 2015 ani raz nevyzval žalobkyňu, aby zaplatila súdny poplatok, ani nevydal uznesenie, ktorým by jej uložil zaplatenie súdneho poplatku. Uviedla, že nedoloženie zmluvy s P. N. nie je dôvod na zastavenie konania. Chyba spočívajúca v pasivite žalobkyne je do značnej miere spôsobená objektívne, nakoľko žalobkyňa vedie konanie na Okresnom súde Trnava sp. zn. 19C/15/2010 a 18C/150/2011 a je tiež poškodenou v trestnom stíhaní v štádiu konanie pred súdom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/10/2016. Dôvodom zastavenia konanie je však nezaplatenie súdneho poplatku, nie procesná pasivita žalobkyne. Žalobkyňa namietala, že napadnuté uznesenie nie je dostatočne odôvodnené. Chybou súdu bolo aj zastavenie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, hoci súd na zaplatenie súdneho poplatku žalobkyňu nevyzval. Súd prvej inštancie nerozhodol ani uznesením podľa § 64 CSP, nakoľko pôvodný žalovaný 1) (AB Consult Slovakia s.r.o.) zanikol zlúčením so spoločnosťou RIGA s.r.o.. V závere navrhla, aby súd prvej inštancie v rámci autoremedúry sám napadnuté uznesenie zrušil, alebo aby napadnuté uznesenie zrušil odvolací súd a vrátil vec súdu prvej inštancie.

3. Proti tomuto uzneseniu v časti náhrady trov konania (výrok 2) podal odvolanie žalovaný 2) prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil tým, že zistenia súdu prvej inštancie týkajúce sa trov konania obsiahnuté v odôvodnení uznesenia sú v priamom rozpore s obsahom súdneho spisu. Nielenže nie je pravdou, že žalovaným žiadne trovy nevznikli, keď je nad akúkoľvek pochybnosť, že všetci žalovaní boli právne zastúpení, nie je pravdou ani to, že žalovaný 2) si nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Z vyjadrenia žalovaného 2) zo dňa 14.03.2014, doručeného súdu dňa 18.03.2014, je nad akúkoľvek pochybnosť, že žalovaný 2) si nárok na zaplatenie náhrady trov konania výslovne uplatnil. Na záver navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 2) náhradu trov konania vo výške 302,98 eura.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými stranami, (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v časti zastavenia konania nie je dôvodné a odvolanie žalovaného 1) v časti náhrady trov konania je dôvodné.

5. Podľa § 4 ods. 2 písm. za) ZoSP od poplatku sú oslobodení: spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

6. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten, kto podal kasačnú sťažnosť.

7. Podľa § 8 ods. 1 ZoSP poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

8. Podľa § 10 ods. 1 ZoSP ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, 5a) súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

9. Podľa § 10 ods. 3 ZoSP prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania.

10. Konanie vo veci samej začalo dorúčením žaloby na súd prvej inštancie dňa 16.05.2013. Žalobou sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti dražby nehnuteľnosti. Výzvou zo dňa 02.04.2014 (č.l. 133) vyzval súd prvej inštancie žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 99,50 eura aj s poučením o zastavení konania v prípade, že nebude zaplatený v 10-dňovej lehote. K výzve sa žalobkyňa vyjadrila a namietala, že je oslobodená od súdnych poplatkov v tomto konaní, pretože má postavenie spotrebiteľky domáhajúcej sa svojho práva v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) ZoSP. Súd prvej inštancie následne zastavil konanie uznesením č. k. 13C/262/2013-150 zo dňa 23.3.2015 z dôvodu, že sa nejedná o priamy spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ale len o pohľadávku zabezpečenú záložným právom na nehnuteľnosti patriaci žalobkyňi. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23Co/379/2015-177 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uložil povinnosť súdu prvej inštancie od žalobkyne vyžiadať ďalšie listinné dôkazy potrebné pre posúdenie, či sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby ako spotrebiteľka. Na základe pokynu odvolacieho súdu súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu výzvami zo dňa 13.09.2016 (č.l. 182), 18.10.2016 (č.l. 185) a 19.12.2016 (č.l. 186), aby súdu predložili záložnú zmluvu s P. N. a zmluvy s M. C.. Na uvedené výzvy žalobkyňa žiadnym spôsobom nereagovala. Následne súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, ktorým konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku žalobkyňu výzvou zo dňa 02.04.2014, ktorú prevzal právny zástupca žalobkyne 10.4.2014 (doručenka na č.l. 132). Vo výzve bola žalobkyňa poučená o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku za návrh. Nie je preto dôvodnou námietka žalobkyne, že nebola vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku. Naopak z vyjadrenia žalobkyne (č.l. 135) vyplýva, že si bola vedomá doručenia výzvy, tú však považovala za nesprávne vydanú v dôsledku osobného oslobodenia žalobkyne od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) ZoSP. Súd prvej inštancie v nadväznosti s týmto tvrdením vyžadoval (na základe viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu), aby žalobkyňa do súdneho spisu doložila dôkazy, ktoré by preukazovali dôvodnosť osobného oslobodenia od súdneho poplatku. Žalobkyňa na výzvy súdu nereagovala žiadnym spôsobom a ani v odvolaní nedoložila vyžadované dôkazy, resp. nevysvetlila ich nedoloženie. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalobkyňa mala byť v konaní ako spotrebiteľka oslobodená od súdneho poplatku za návrh. Súdu nevyplýva povinnosť zo žiadneho ustanovenia zákona vyzývať poplatníka na zaplatenie súdneho poplatku za návrh opakovane.

12. Názor žalobkyne, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil napadnuté uznesenie je mylný. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP (v zmysle § 234 ods. 2 CSP sa uvedené vzťahuje aj na uznesenie). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel,

ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

13. Žalobkyňa sa v odvolaní nezmieňuje o tom, z akých dôvodov je odôvodnenie napadnutého uznesenia nedostatočné. Súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na dôvody, prečo bolo potrebné doložiť vyžadované dôkazy, aký mali význam pri posudzovaní, či tu bola povinnosť zaplatiť súdny poplatok, z akého dôvodu zastavil konanie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo riadne odôvodnené.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nemal povinnosť rozhodnúť v zmysle § 64 CSP o pokračovaní v konaní s novou stranou sporu, pretože k zániku pôvodného žalovaného 1) (AB Consult Slovakia s.r.o.) došlo ku dňu 11.02.2016, čiže za účinnosti OSP. V zmysle § 107 ods. 4 OSP (ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.) tak súd prvej inštancie nevydával osobitné rozhodnutie o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodne označeného žalovaného 1).

15. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný 1), spoločnosť RIGA s.r.o., so sídlom Klariská 7, Bratislava bol dňa 2.1.2018 ex offa vymazaný o obchodného registra SR bez právneho nástupcu, čo vyplýva z verejne dostupných informácií uvádzaných v obchodnom registri. Uvedená spoločnosť dňom výmazu z obchodného registra zanikla, čo znamená, že nie je spôsobilá byť stranou sporu, nemožno jej priznávať žiadne práva, zaväzovať ju na žiadne povinnosti. V takom prípade by mal odvolací súd podľa § 64 veta druhá CSP zastaviť konanie voči žalovanému 1). V tomto prípade odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie v časti zastavenia konania aj voči žalovanému 1) bez uvedenia iného právneho dôvodu o zastavení konania voči žalovanému 1).

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nepriznal nárok na náhradu trov konania žalovaným 1) až 3) z dôvodu, že žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili a tieto im ani nevznikli. Žalovaný 2) v odvolaní namietal, že mu trovy vznikli a že si ich aj uplatnil aj vo vyjadrení k žalobe (č.l. 123).

19. Z obsahu spisu vyplýva, že súd dňa 10.2.2014 doručoval žalovanému 2) žalobu spolu s výzvou, aby sa k žalobe vyjadril. Žalovaný 2) výzvu prevzal 5.3.2014 (doručenka na č.l. 107). Žalovaný 2) splnomocnil na konanie svojho právneho zástupcu plnomocenstvom zo dňa 11.2.2014 (plná moc č.l. 112) a právny zástupca žalovaného 2) dňa 18.3.2014 doručil súdu vyjadrenie a vo vyjadrení si uplatnil náhradu trov konania (č.l. 124), takže konštatovanie súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, že žalovanému 2) nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli, neobstojí. Súd prvej inštancie mal o náhrade trov konania žalovaného 2) správne rozhodnúť podľa § 256 CSP (ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane) s poukazom na § 262 CSP účinného v čase jeho rozhodovania. Žalobkyňa tým, že nezaplatila súdny poplatok za návrh zavinila, že konanie sa muselo zastaviť a preto je povinná žalovanému 2) zaplatiť náhradu trov konania.

20. Uznesenie súdu prvej inštancie z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému 2) priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

21. V odvolacom konaní v časti napadnutého zastavenia konania úspešnému žalovanému 3) vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP voči v odvolaní neúspešnej žalobkyni. Žalovanému 3), ale trovy odvolacieho konania nevznikli (k odvolaniu sa nevyjadril), preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

22. V odvolacom konaní v časti napadnutej náhrady trov konania úspešnému žalovanému 2) vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP voči v odvolaní neúspešnej žalobkyni.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania (prvoinštančného a odvolacieho) rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania sa prihliadne k primeranosti a účelnosti vynaložených trov zo strany žalovaného 2).

24. Toto uznesenie bolo odvolacím senátom prijaté počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).